

Milí přátelé, sestry a bratři,

Zdravím Vás jménem sboru Církve bratrské v České Skalici, a zvláště pak sester a bratří z našeho sboru, kteří žijí v Červeném Kostelci. Do adventu Vám přejeme setkání s Ježíšem Kristem, k jakému došlo v kafarnaumské synagoze, jak je máme zapsáno v Mk 3,1–6:

Když znovu přišel do synagogy, byl tu člověk s ochrnutou rukou. Sledovali ho, zda jej uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. Ježíš tomu muži s ochrnutou rukou řekl: „Postav se doprostřed.“ Potom se jich zeptal: „Smí se v sobotu konat dobro, nebo zlo? Zachránit život, nebo zničit?“ Oni však mlčeli. S hněvem se po nich rozhlédl, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu muži: „Natáhni ruku.“ A když ji natáhl, byla znovu zdravá. Farizeové se pak hned odešli radit s herodiány, jak by ho zničili. (Bible 21)

Chceme spolu s Vámi zažít v adventu podobnou zkušenost, jakou prožil muž s ochrnutou rukou. Muž, který byl svým okolím zneužit, když ho Ježíši nastrčili jako past. Muž, u kterého Ježíš odhaluje jeho zranitelnost, když ho vyzývá, aby se postavil doprostřed, a bylo tak dobře vidět jeho postižení. Muž, který poslechne Ježíše a zažije zázrak. Muž, který je obrazem každého z nás – nás, kteří známe svou nedostatečnost a necháme Ježíše, aby ji odhalil, a my abychom tak mohli být zachráněni.

Přeji nám upřímnost, která nám dá porozumět naší „zchromlosti“. Přeji nám umět přijmout bolest jako Boží dar, který nás promění k citlivosti a otevřenosti. Přeji nám vytrvalost, která nám umožní stále natahovat ruce a povede nás do společenství s druhými lidmi, protože žít s jinými lidmi je sice těžké, jenže Ježíš chromého uzdravuje ve společenství. Přeji nám prožít Boží milost, neboť každé setkání s Bohem je jejím projevem, protože On se rozhodl pro nás a přiznává se k nám, když se stáváme zranitelnými a vztahujeme k němu své ruce. Přeji nám odvahu se k němu stále znovu vztahovat a nastavovat mu své chromé ruce, protože ve své slabosti zažijeme jeho sílu.

Přeji nám, abychom v adventu prožili Boží lásku, která v nás způsobí podobnou touhu, jakou vyjadřuje sv. Augustin ve svém kázání na Žalmy:

„Nechci tě jen sám velebit, nechci tě jen sám milovat, nechci jen já sám být v tvém objetí, není to tak, že by neměl nikdo další kam položit své ruce, budu-li už v tvém objetí já. Musel bych se stydět, kdybych tě chtěl milovat tak, že bych tě druhým nepřál. Chci strhnout k lásce k tobě všechny, se kterými mám něco společného, všechny, kdo se zdržují v mém domě. Chci strhnout, koho jen mohu, pobídkou, prosbou, rozmluvou, vysvětlováním s laskavostí a mírností. Chci strhnout každého k lásce, abychom tě – až tě budou velebit i oni – velebili spolu v jednotě.“

Přeji nám, abychom měli tento postoj lidí žijících z Boží milosti.

Za sestry a bratry z Církve bratrské

Martin Kop (kazatel sboru)